

KISIPAROS

A Kecskeméti Ipartestület és az Ipartestületek kecskeméti körzetének hivatalos lapja

ELŐFIZETESI ARAK:

A lapot az Ipartestület tagjai évi 1 pengő megváltási díj lefizetése ellenében kapják.

Helyben:	Vidékre:
1 évre — 2 40 P	1 évre — 2 80 P
Negyed évre — 0 60 P	Negyed évre — 0 70 P

Egyes szám ára 20 fillér.

Megjelenik egyenlőre havonként szombaton.

Felölös szerkesztő Vinoze Mihály ipartest. elnök

Szerkesztő dr. Szappanos Sándor ipart. jegyző

Főmunkatárs

Soós Imre kiskunfélegyházi ipartestületi jegyző

Szerkesztőség és kiadóhivatal az Ipartestület helyiségében, Kecskemét, III., Széchenyi-tér 7. szám.

Telefon: 32. sz.

Cikkek és közlemények szerdán délig, hirdetések legkésőbb szerdán estig küldendők be.

„Gondolj Ipartestületedre és rendezd tagsági díjadat.”

Állami kontárkodás

Szivderítő olvasmány a Budapesti Közlöny vagy köznyelven a „hivatalos lap”. Böngészve a hivatalos lap virányain felfigyeltünk egyik két teljes oldalra terjedő táblázatos pályázatra, melyben az igazságügyminiszter a „táblázatban megjelölt letartóztató intézeteknél betöltésre kerülő 118 fegyőri, börtönöri, illetve fogházöri állásra hirdet pályázatot”.

A gyűjtőfogházban, a hartai, a szegedi és nyíregyházi „intézeteknél” pl. egy olyan fogházör keresetetik, aki „az intézeti bognárműhely önálló vezetésére képes és gazdasági szekerek, kocsik, hintók, készítésében és javításában, továbbá műhelyi számítások és árvetések összeállításában megfelelő jártassággal bír.”

A soproni fegyrintézetnél pl. egy vizsgázott *gépész-fegyőrt* keresnek, „aki egyéb műszaki berendezéseket önállóan kezelni és javítani képes.” A hartai orsz. büntetőintézetben pedig 8 iparos fegyőr találhat elhelyezést, többek között egy képesített *ácsmester*, egy képesített *kőművesmester*, egy *gépész-kovács* és egy *tetőfedő*, aki „a különféle tetőfedések készítésében és karbantartásában megfelelő jártassággal bír.” A budapesti törvényszéki fogház épület és *butorasztalos fogházör* keres, aki „úgy a butor, mint az épületasztalosmunkák készítésében és javításában tökéletesen jártas, a 10–15 rabmunkást foglalkoztató asztalosműhely önálló vezetésére, a műhelyi számítások és árvetések, továbbá a műhelyi részletrajzok készítésére képes.” A szekszárdi törvényszéki fogháznál pedig elhelyezkedést találhat olyan fogházör, aki különféle *lakatosmunkák* elké-

szítésében megfelelően jártas. (Ezt az utóbbit nem értjük, mert ha már lakatosmunkáról van szó, úgy ott vannak a nagyszerűen képzett betörők, akikkel egyetlen fogházör, még ha lakatosmunkákban „meglehetősen jártas” is, nem veheti fel a versenyt.)

Tiszta véletlen, hogy a hivatalos lapban a kontárkodás fokozottabb tüdőzéséről szóló rendelet nem került egymás mellé az *állami kontárkodásról* szóló pályázattal. Ez lett volna a bürokrácia legillatosabb virága.

A mi barátaink

Éber Antal megnyilatkozásai mindig figyelemreméltóak, — még akkor is, ha nem fedik teljesen nézetünket. A becsületes ember, a korrekt üzletember, szóval meg Éber Antalón keresztül. Állásfoglalásainál nem feszélyezik személyi gyűlöltiségek, pártszempontok, (mint az elmúlt héten a belvárosi templom eltolása körüli vitában mindkét oldalról leplezetlenül kijelentették: amit ti javasoltok, azt mi ellenezni fogjuk.)

Éber Antal gazdag ember, a kapitalista társadalmi rend egyik oszlopa és mégis felül tud emelkedni a kicsinyes üzleti szempontokon és bátran odaáll a kisiparosok, a kisemberek mellé, akikhez — azok szeretetén és megbecsülésén kívül semmiféle szál nem fűzi.

Azt mondta Éber legutóbb a parlamentben a közmunkajavaslat tárgyalásánál: „a munka szervezésére előterjesztett 40 millió pengőből öt millió pengő jusson a kéz-

műiparnak, az iparostársadalomnak. Bár az iparügyi miniszter úr komolytalannak minősítette ebbeli kérésemet és azt mondotta, hogyan gondolom, hogy a kisiparosságnak fogják adni a vasúti sinek és lokomotivok elkészítését, én mégis ragaszkodom ahhoz, hogy ez a hatalmas összeg nemcsak a nagyipar hasznára szolgáljon, hanem gondolkodjon a kormány a kisiparra is és juttasson 5 millió pengőt ennek az 1 millió embert foglalkoztató iparágaknak. Hangsúlyozom a kisházak építésének szükségességét. Ez az építkezési mód nálunk el van hanyagolva, adópolitikailag pedig a második sorba van helyezve. A legjobb munkaszerző, amit a kormány nyújthat, az adómerséklés.”

Éber Antal szavait márványba kellene vésni, annyi példányban, ahány miniszteri tárca van és elhelyezni a miniszterek íróasztala fellett, hogy állandóan láthassák.

Feltéve, ha a táblákra van fedezet.

Nagy Antal és Székács Antal felsőházi beszédei

A felsőház költségvetési vitájában a Kereskedelmi és Iparkamara két képviselője, Nagy Antal és Székács Antal alelnökök igen érdekes adatokat ismertettek a magyar kézművesiparra vonatkozóan és ezek kapcsán mutattak rá a kézművesipar nagy nemzetgazdasági jelentőségére.

Nagy Antal beszéde során rámutatott arra, hogy a kézművesipar jelentősége az 1930. évi népszámlálás adataival alátámasztva különösen kimutatható. E szerint Magyarország ipari üzemeinek 99 százaléka, húsznál kevesebb munkás-

sal dolgozik, tehát kisipari üzem és csak 1 százaléka esik a 20 munkásnál többet foglalkoztató üzemekre. Ez mutatja, hogy a magyar kézművesiparosság milyen erős tényezője a magyar nemzeti társadalomnak és a nemzeti termelésnek. A népszámlálás összesítő adatai szerint a 20 nál kevesebb segéddel dolgozó 222.281 vállalat 206.233 segédmunkaerőt foglalkoztat, mindössze 28.000-rel kevesebbet, mint a 20 munkásnál több alkalmazottat foglalkoztató 1959 gyárüzem.

A kézművesipar nagy nemzeti vonatkozásainál fogva megérdemli, hogy gazdasági törekvéseiben egyenrangú tényezőként kezeljék a gyár-
iparral, annál is inkább, mivel az önálló kézművesiparosok és alkalmazottaik által eltartottak száma a népszámlálás adatai szerint számított tárgyilagossá becslés alapján igen közel jár az egymillióhoz, tehát Magyarország össznépeességének 11—12%-át a kézművesipar tartja el.

Az adózás kérdésére áttérve reámutatott Nagy Antal arra, hogy bár a kisipar 561 millió pengőre tehető adóalapja csak 11% a 4-9 millió P-re becsült nemzeti adóalapnak (az adatokat Nagy Antal, Fellner Frigyes egy munkájából veszi) mégis a közterhekből a kézművesiparosság adóalapja után 26 százalékot visel; ugyanakkor a gyár-
ipar 16 százalékot visel, bár adóalapja a kisipar 11 százalékával szemben 16 százalék. Még nagyobb az aránytalanság a mezőgazdasággal szemben, amely mindössze 15-5 százalékát viseli az összközterheknek, bár adóalapja az ország adóalapjának 32 százaléka.

Ezekután Nagy Antal munkakalkulációk megteremtését és a kisipar munkaterületeinek kibővítését követeli a kormánytól, a közmunkákban való nagyobb részesítést, a katonai felszereléseknél a kézművesipar arányos foglalkoztatását. Követelte, hogy a háziüzemek munkakörét korlátozzák, járjanak el erélyesen a jogosulatlan iparűzőkkel szemben és szállítsák le a Társadalombiztosító által okozott megterhelést is.

Beszéde végén örömmel emlékezett meg a kisipari hitelakció előrehaladásáról és kérte az iparügyi minisztert, hogy viselje szívében a kézművesiparosság érdekeit.

Székács Antal, a másik szónok beszéde során többek között az adókérdéssel és a szövetkezeti kérdéssel foglalkozott. Követelte azoknak a rendkívül súlyos adóknak csökkentését, melyek ma a dolgozó polgárságra nehezednek és pedig elsősorban a kisiparra és kiskeres-

kedelemre. Megállapította, hogy az illetékadóhátralékok 200 millió pengőre rúgnak, ami egymagában véve is bizonyíték arra, hogy a kisegzisztenciák nem képesek folyó adójukat megfizetni és ugyanakkor hátralékokat is esőkentteni. Az adózók 1935. évben 7-5 millió pengőt fizettek késedelmi kamatok címén és ugyanebben az esztendőben egyedül 1,850.000 pengőt szedtek be végrehajtói költségek címén. Bátran állíthatjuk, hogy ilyen körülmények között nem valószínű, hogy az adóhátralékok befolyjanak. Ez a kisegzisztenciák ezreit tenné tönkre és lehetetlenné tenné számukra régi kereseti módjuk folytatását, vagy új kereseti módok megteremtését. Ezért azt indítványozta, hogy vizsgáltsanak meg bizottságilag az 1935. dec. 31.-e előtti időkből még fennálló adóhátralékok és azoknak a kisegzisztenciáknak, akik önhibájukon kívül maradtak hátralékokban és nem képesek adóikon kívül a hátralékokat megfizetni, adassék meg a hátralékok, a késedelmi kamatok és költségek törlesztésének kedvezménye, mégpedig a következőképpen: öt éven keresztül minden évben az adóhátralék, a késedelmi kamát és költség 20 százaléka töröltetnék, ha az adós ez öt év mindegyikében folyó adóját pontosan megfizeti.

Beszéde későbbi folyamán a kormány szövetkezeti politikáját kritizálta Székács Antal és rámutatott a szövetkezeti rendszer túltengésének beteges voltára.

Iparostanulók tanulmányi kirándulása

Junius 26-án — szombaton — reggel 5 órakor gyülekezett a várokozással teli 24 fiú- és 5 leánytanonc az iskola udvarán, hogy repithesse őket az autóbusz a jutalmul kapott tanulmányút révén Budapest megismerésére.

Fél nyolckor értünk a Szapáry utcai diákszállóhoz, hol elkészítettük fekvőhelyünket, becsomagoltuk arra a napra szánt élelmünket és elindultunk.

Első utunk a Várba vitt. Itt megtekintettük a Mátyás templom gyönyörű építészeti alkotását, freskóit, majd a halász bástya pazar kilátását élveztük. Megnéztük a királyi palotát és annak művészi kertjét. Innen a szt. Gellért szobor megtekintése után a Gellért hegyre vitt utunk, honnan, mint egy eleven

térkép, tárult elénk a főváros minden szépsége. A fővárost kettészelő hatalmas folyam, az azt átszelő karsu hidak, a Margit sziget, a Csepelsziget, a környező hegyek gyönyörű koszorúja feledhetetlen élmény volt számunkra.

A déli szerpentin uton lefelé indulva láttuk, hogyan gondoskodik a főváros — gyermekjátsszóterek építésével — a gyermekek egészséges szórakoztatásáról. Útunk a Ferenc József hidon át a vásárcsarnokba vezetett, hol megcsodáltuk a magyar föld itt összegyűlt terményeit és azt, hogy milyen kényelmes is bevásárolni a pesti gazdasszonyoknak, hol mindent egy helyen megtalálhatnak. Ezután a Corvin áruház változatos terméit jártuk végig, majd megnéztük a Nemzeti Színházat.

További utunk a Szabadság terere vitt, ahol a Nemzeti Bank és Tőzsde megtekintése után megnéztük a Magyar Fajdalom szobrát, az elszakított Országrészek szobrait és tisztelegtünk az Országzászlónál.

Utbaejtve a kömmün vértanúinak emlékoszlopát, az Ország tere mentünk, ahol a földművelésügyi minisztérium, a Királyi Kúria megtekintése után gyönyörködtünk a Kossuth, Rákóczy, Tisza és nagyatádi Szabó szobraiban.

Kirándulásunk e napi fénypontja az Országház megtekintése volt. Végig néztük a szebbnél szebb termeket, a felsőház és képviselőház üléstermeit, hol a törvényhozás menetéről hallottunk előadást. Elragadó látvány volt a kupolacsarnok és a csodaszép fölépcsőház, majd az erkélyről a dunai kilátás.

A délutáni órákban a Margitsziget nyönyörű panorámájában gyönyörködtünk. Majd hajóra szálltunk és kimentünk Római fürdőre, ahol Budapest elődjéről, Aquincumról hallottunk. Este visszatérve, mint egy álomváros tűnt elénk a kivilágított főváros.

Egész napi tapasztalatokban gazdag út után jól esett a pihenés a fővárosi diákszálló egyszerű, de tiszta hálótermében.

Vasárnap istentisztelet után utunk a Népegészségügyi muzeumba vitt. Itt szemléletesen mutatják be a látogatóknak, milyen betegségek érhetik munkája közben és hogyan tudja magát megvédeni ipari balesetektől. Utána az Iparművészeti muzeum kiállítási terméit néztük végig, ahol mindnyájunknak bő alkalma volt elmerülni a szakmája körébe vágó műrecek szemléletében.

A délutánt szórakozásra szántuk. Megnéztük a főváros gyönyörű állapotát s lenyűgöző hatású Feszty kórképét.

A vurstliban és a fővárosi cirkusban eltöltött kellemes órák után fájdalmasan gondoltunk arra, hogy mar haza kell menni.

Sokat élveztünk, sokat tanultunk a két nap alatt. Láttuk, hogy nekünk is vannak szép alkotásaink, amelyekre büszkék lehetünk s hogy nem vagyunk hitványabbak más nemzeteknél.

És hogy mind ebben részesedhettünk, köszönettel tartozunk iskolánk megértő vezetőjének, Sztan-kay Lajos igazgató úrnak, Kecskemét város, az Ipartestület és az Iparegyesület vezetőségének, Takarékpénztáraknak és magánosoknak, kiknek nagylelkű adománya tette lehetővé tanulmányutunkat. De köszönettel tartozunk dr. Gulyás István tanárunknak, ki a tanulmányutat megszervezte és fáradhatatlan magyarázataival elménkbe és szívünkbe záratta a halottakat. Köszönjük továbbá Nagy Margit tanárunknak is a felügyelet fáradságos munkáját, végül köszönet és hála illeti meg mindazokat a munkaadókat, akik szabadságot adtak tanoncaiknak, hogy az utazásban résztvehessenek.

Pesztránszky Gizella
II. a. oszt. tanuló.

Kisiparosok gépei mentesek a foglalás alól

Az 1908: XLI. tc. 2. §-ának 14. pontja értelmében a végrehajtás alól ki vannak véve és még a végrehajtást szenvedőnek beleegyezésével sem foglalhatók le, kisiparosoknak, kézműveseknek, ipari (gyári) munkásoknak, napszámosoknak és általában azoknak, akik magukat kézi munkával tartják fenn, keresetük folytatásához szükséges szerszámok, eszközök, műszerek és állatok, továbbá kisiparosok és kézművesek feldolgozható anyagkészlete (a 62.600—1926. I. M. sz. rendelet szerint) kétszáz pengő erejéig.

Ez a szakasz nem említi kifejezetten a kisiparosoknak és kézművesek gépeit. Azonban ma már a technikának időközben bekövetkezett haladása, valamint a kis üzemek racionalizáló törekvései folytán a legtöbb kisiparos ú. n. szerszám-gépekkel dolgozik. Számos iparágban a legkisebb műhely sem működhetik ma már gépek nélkül. Így például az autó és kocsifényező

iparban a nitrocelluloze fényezést csak elektrómotorral hajtott festékszórókészülékkel lehet elvégezni. Ez a gép tehát minden ebben az iparágban működő iparos számára nélkülözhetetlen. Hasonló a helyzet a legtöbb iparágban, így az asztalosiparban is.

Ennélfogva kétségtelen, hogy az 1908: XLI. tc. 2. § a 14. pontjának intenciója szerint már kisiparosoknak és kézműveseknek keresetük folytatásához szükséges szerszámaik közé tartoznak a kisipari gépek is. A királyi bíróságok egyrésze így is értelmezte az idézett szakaszt. Másfelől azonban számos panasz hangzott el amiatt, hogy bíróság a kisiparosok nélkülözhetetlen gépeit a végrehajtási eljárás során lefoglalta és a felfolyamodást is elutasította azzal az indoklással, hogy a lefoglalt gép nem tekinthető az iparos keresetének folytatásához szükséges eszköznek.

Mivel a rendes bíróságok ebben az elvi kérdésben egymástól eltérő jogerős határozatokat hoztak a m. kir. Kúria elnöke a vitás elvi kérdés egyöntetű eldöntésének biztosítását szükségesnek találta és azt a jogegységi tanács elé utalta.

A jogegységi tanács ülésében meghozta a 89. számú polgári döntvényt, amely a Budapesti Közlöny 1937. július 7.-i számában jelent meg s melynek határozatát az alábbiakban közöljük:

A m. kir. Kúria jogegységi tanácsának 89. számú polgári döntvénye.

A kisiparosoknak keresetük folytatásához szükséges gépberendezése és gépjárművei az 1908: XLI. tc. 2. §-ának 14. pontjában megjelölt és végrehajtás alól kivett szerszámok, eszközök, műszerek közé tartoznak-e?

Ha igen, felöleli-e a mentesség az emberi, motorikus, vagy elemi erővel hajtott gépek és gépjárművek minden fajtáját, avagy az csupán a kisebbértékű, vagy motor-berendezést, illetve elemi hajtóerőt nem kívánó gépekre és gépjárművekre terjed ki.

Határozat:

A kisiparosoknak keresetük folytatásához szükséges gépberendezései és gépjárművei az 1908: XLI. tc. (Vhn.) 2. §-ának 14. pontjában megjelölt és végrehajtás alól kivett szerszámok, eszközök és műszerek közé tartoznak.

A mentesség a kisiparosok keresetének folytatásához szükséges emberi, motorikus vagy elemi erővel hajtott gépek és gépjárművek min-

den fajtájára kiterjed függetlenül azoknak értékétől.

A határozat indokolása számos értékes megállapítást tartalmaz. Így egyik üggyel kapcsolatban megállapítja a jogegységi tanács, hogy a lefoglalt gépekre a végrehajtást szenvedett, magát kézi munkával fenntartó iparos létfenntartásához nélkülözhetetlenül szükségesek a megváltozott gazdasági és technikai viszonyok mellett, mert ezeknek alkalmazása esetén is a végrehajtást szenvedett csak kiriparosnak tekinthető, s ezek nélkül az eszközök nélkül kereseti lehetőségétől teljesen megfosztva. A lefoglalt gépek tehát egy tekintet alá esnek a végrehajtás aloli mentesség szempontjából a Vhn. 2. §-ának 14. pontjában felsorolt szerszámokkal és eszközökkel.

Megállapítja a jogegységi tanács, hogy a munkából élő végrehajtást szenvedőnek a létfenntartását biztosító munkaeszközaitől való megfosztása a végrehajtásnak olyan kiméletlen és az egyik, még pedig rendszerint a gyengébb félnek életbevágó érdekét egyoldalúan figyelmen kívül hagyó módja lenne, melynek a megengedését még a hitelező jogos érdekeinek kielégítése sem teheti megokolttá. Az az előny, amelyet a hitelező az ilyen módon történő kielégítésétől várhat, rendszerint nincs arányban a végrehajtást szenvedőre abból származó hátrányokkal.

A m. kir. Kúria jogegységi tanácsának itt közölt határozata és indokolásai mindenesetre a legmesszebbmenő érdeklődésre tarthatnak számot a kisiparosság körében.

A borbély és fodrász ipar, valamint a nőifodrász ipar egyesítése

A Kereskedelemügyi Miniszter 1900—1937. számú rendeletével a borbély és fodrászipart, valamint a nőifodrászipart egy iparnak nyilvánította. Ennek az iparnak az elnevezése: fodrász ipar, mely a könnyebben elsajátítható iparok csoportjába tartozik.

A fodrászipari szakképzettség szempontjából mind a borbély és fodrásziparosnál, mind a nőifodrász iparosnál töltött tanidőt a segédi szakbavágó gyakorlatot figyelembe kell venni. Az a rendelkezés, mely a nőifodrász ipart a túlnyomó részben nők által üzemeltetett iparok közé sorolja, hatályát veszti. Azokat a

20. éven felüli nőket azonban, akik a nőfodrász iparban tanidejüket a jelen rendelet hatályba lépése előtt megkezdtek, mestervizsgálatra kell bocsátani abban az esetben is, ha csak 12 havi tanidőt és kilenc havi szakbavágó gyakorlatot igazolnak.

A jelen rendelet kihirdetése napján lépett hatályba és egyidejűleg a borbély és fodrász iparnak, valamint a nőfodrász iparnak rokoniparokká nyilvánításáról szóló 141.139/1929. K. M. sz. rendelet hatályát veszti.

Magánalkalmazottak különadójának csökkentése

A Budapesti Közlöny 1937. július 1-i 146. száma az alábbi rendeletet tartalmazza:

1. §. 1. Mindazoknál a magánalkalmazottaknál, akiknek a szolgálati és munkabérvizonyból származó jövedelme a heti 150 pengőt, illetőleg a havi 600 pengőt nem haladja meg, az 1933. évi 1.390. M. E. számú rendelet végrehajtása tárgyában kiadott 1933. évi 23.000 számú pénzügyminiszteri rendelet 6. §-ában megállapított tételek helyett a különadó tételei a következők:

1. Ha a jövedelem *hetenként* 30 pengőt meghalad:

P-n felül P-ig	P	P-n felül P-ig	P
30—35	—20	90—95	2—
35—40	—25	95—100	2:20
40—45	—30	100—105	2:40
45—50	—40	105—110	2:70
50—55	—50	110—115	3—
55—60	—60	115—120	3:30
60—65	—70	120—125	3:50
65—70	—80	125—130	4:80
70—75	—90	130—135	5:20
75—80	1:50	135—140	5:50
80—85	1:65	140—145	5:80
85—90	1:80	145—150	6:10

2. Ha a jövedelem *havonként* 120 pengőt meghalad:

P-n felül P-ig	P	P-n felül P-ig	P
120—140	—80	360—380	7:80
140—160	1—	380—400	8:70
160—180	1:20	400—420	9:60
180—200	1:60	420—440	10:50
200—220	2—	440—460	11:40
220—240	2:40	460—480	12:30
240—260	2:80	480—500	13:20
260—280	3:20	500—520	18:80
280—300	3:60	520—540	20—
300—320	6—	540—560	21:20
320—340	6:60	560—580	22:40
340—360	7:20	580—600	24—

2. Az (1) bekezdésben megállapított adótételeket az 1937. évi jú-

Állandó kiállítás

recamierek, magyar perzsa szőnyeg nagy választékban

Stefkó József

mint kárpitozott butorokból, fotellek, sezlonek, matracok, különlegességek és paplanok kárpitos és diszítónél. Koháry-utca 1. szám.

nius hó 30. napja után esedékes járandóságokra kell alkalmazni.

2. §. E rendeletet a pénzügyminiszter hajtja végre.

Budapest, 1937. június hó 30-án

Dr. Darányi Kálmán
m. kir. miniszterelnök.

HIREK

— **Halálozások.** Július 3-án, szombaton délután városunk lakosságának osztatlan és öszinte részvéte mellett helyezték örök nyugalomra dr. balásfalvi Kiss Albert szegedi egyetemi tanárnak, városunk kiváló fiának kihűlt porréseit. A temetésen — amelyen az Ipartestület és Iparegyesület elnöksége is megjelent — igaz részvétellel fordultunk a hirtelen halálesettől mélyen súlytolt család felé. Az elhunytban dr. Kiss Endre polgármester fivérét gyászolja.

Kevéssel ezelőtt hunyt el Kulesár Sándor cipész, a Polgári Daloskör hosszú éveken volt pénztárnoka, lelkes vezetője. — Mindkét temetésen a Polgári Daloskör énekelt gyászdalokat.

— **Az országos iparoskongresszust** az Iposz ez évben Nagykanizsán rendezti meg augusztus 28 és 29-én. A kongresszuson ipartestületünk képviseltetni fogja magát és kitüntetésre több érdemes, idős iparostársat terjeszt elő.

— **A tanonc szabadságidejének megkezdését be kell jelenteni az ipartestületnél.** A vonatkozó törvényes intézkedés értelmében a munkaadó köteles a tanoncnak a kikötött bér és természetben járó szolgáltatások érintése nélkül évenként legfeljebb két részben tizennégy napi szabadságot adni. A tanoncot megillető legfeljebb két részben megadható tizennégy napos szabadságot a tanonc iskolai szünet idejében kell a tanoncnak — kívánságát lehetőleg figyelembevéve — megadni. Ebben az esetben a tanonc a szabadság idején sem az iskola, sem a testnevelési (levente) gyakorlatok látogatására nem köteles. Kivétel csak szezoniparoknál (építő ipar) tehető. Az iparos köteles a szabadság idejét kezdete előtt legalább 8 nappal

a tanonccal közölni és az iparhatóságnak (ipartestületnek), valamint a tanonciskola igazgatójának bejelenteni. A tanonc szabadságába a betegségben töltött időt, hacsak nem a szabadság megkezdése után betegszik meg, betudni nem szabad. Nyomatékos figyelmükbe ajánljuk a tanonctartó mestereknek, hogy tanoncaik szabadságidejének megkezdését feltétlenül jelentsék be ipartestületüknek, mert ennek elmulasztása kihágást képez.

— **Az országos kézművesipari kiállításra** serényen készül a kecskeméti csoport, amelynek létszáma közel 30 főből áll. Reméljük, hogy a versenyre való törekvés nem lesz hiábavaló és sikeresen térnek vissza a mesterversenyről kiállítóink, hogy öregbítsék Kecskemét hírnevét.

— **A mestervizsga-kérvények mellékletei.** A mestervizsga-kérvények mellékleteként a következők csatolandók: 1. születési anyakönyvi kivonat; 2. segédlevél; 3. munkakönyv, valamint esetleges egyéb bizonyítványok. A mestervizsga díja 15 pengő, ehhez járul a mesterlevél 1 pengős bélyegilletéke, tehát összesen 16 pengő, mely összeg a kérvény benyújtásával egyidejűleg befizetendő az illetékes kereskedelmi és iparkamaránál. Ezenkívül le kell a vizsgázóknak fizetni a vizsga céljára rendelkezésre bocsátandó anyagok árát és ha meg van állapítva, a műhely és szerszám használati díját. — A sikertelen mestervizsga pótlására lebonyolítandó pótmestervizsga díját az iparügyi miniszter minap megjelent rendeletével 8:40 pengőre mérsékelte. Ezt a mérséklést csak azok vehetik igénybe, akiket nem az egész vizsgálat, hanem csak annak egyik részének megismétlésére útasított a mestervizsgálobizottság.

— **Legkisebb munkabérek.** Az illetékes munkabérmegállapító bizottságok újabban a közszállításra dolgozó férfiszabó, továbbá a női alkalpos ipari legkisebb munkabérekét állapította meg. A határozatot a bizottságok megküldötték ipartestületünknek is, s azok ellen az érdekelt szakmák észrevételei alapján élünk felszólamlással.

Laptulajdonos: **A Kecskeméti Ipartestület**
Felelős kiadó: **Vincze Mihály** ipartest. elnök.